

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9037/2022
25.08.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Бранислава Босиљковића и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Радомир Јовановић, адвокат из ..., против тужених ВВ, ГГ и ДД, сви из ..., Општина ..., чији је заједнички пуномоћник Небојша Милосављевић, адвокат из ..., ради укидања права службености, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 561/2022 од 09.03.2022. године у седници већа одржаној 25.08.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 561/2022 од 09.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 561/2022 од 09.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда Куршумлији П 106/2020 од 07.10.2020. године, првим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца и туженима ВВ и ГГ укинута право стварне и сталне службености пролаза пешице стазом у дужини 15,76 м и ширини 0,5 м правцем од главног пута до бунара преко кат. парц. бр. ... сувласништво брачних другова АА и ББ и делом кроз кат. парц.број ... која је уписана на име АА и укинута је право службености коришћења воде из бунара која је изграђена на кат. парцели број ... КО ... и одвођење воде уз помоћ пумпе повезане на електричну инсталацију помоћу црева за воду до својих кућа и кућевних дворишта и то кат. парц. бр. ... сувласништво ВВ и ГГ и тужени ВВ и ГГ обавезани су да престану да пролазе пешице преко кат. парцела тужилаца и да престану да користе воду из бунара. Другим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се према туженом ДД укине право из сталне службености пролаза пешице стазом у дужини 15,76 м и ширини 0,5 м правцем од главног пута до бунара делом преко кат. парцеле број ... сувласништво брачних другова АА и ББ и делом кроз кат. парц. бр. ... уписана на име АА којим је тражио да се укине право службености коришћења воде из бунара који је изграђен на кат. парцели број ... КО ... и одвођење воде уз помоћ пумпе на електричну инсталацију помоћу црева за воду до своје куће и кућевног дворишта, и кат. парц. бр. ... власништво туженог ДД, као и да се туженом ДД наложи да престане

да пролази прешице преко кат. парцела тужилаца и да престане да користи воду из бунара, као и да исти уклони пумпу за воду, на електричну инсталацију водоводна црева. Трећим ставом изреке, одлучено је да привремена мера одређена решењем Основног суда у Куршумлији П 142/2014 Од 04.08.2015. године остаје на снази до правноснажног окончања ове парнице. Четвртим ставом изреке, наложено је туженима ВВ и ГГ да тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка у износу од 528.550,00 динара. Петим ставом изреке, наложено је тужиоцима да туженом ДД накнаде трошкове парничног поступка у износу од 81.800,00 динара.

Допунском пресудом Основног суда у Крушмулији П 106/20 до 08.10.2021. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца према туженим ЂЂ из ..., ЕЕ и ЖЖ и укинута право стварне и сталне службености пролаза пешице, стазом у дужини од 15,76 м и ширини од 0,50 м правцем од главног пута до бунара делом преко кп. бр. ... сувласништво тужилаца и делом кроз парцелу ... која је уписана на АА. Другим ставом изреке, наложено је туженима да солидарно надокнаде трошкове поступка тужиоцима у износу од 528.550,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 561/2022 од 09.03.2022. године, првим ставом изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужилаца и жалбе тужених и првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбачене су жалбе тужених ВВ и ГГ и ДД, изјављене на допунску пресуду Основног суда у Куршумлији П 106/20 од 08.10.2021. године, као недозвољене. Трећим ставом изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), а ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда у истим или сличним чињеничним и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања у интересу равноправности грађана. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на околности које су од

утицаја на заснивање и престанак стварне службености у конкретном случају, као и на исказе туженог ДД и сведока, као и на налаз и мишљење судског вештака, заправо оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке. Правноснажне судске одлуке различите садржине, која су уз ревизију достављене не указују на другачији правни став и другачију примену материјалног права, јер правилна примена права у овој врсти спорова, као и оцена основаности захтева за укидање права службености, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају.

Из наведених разлога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради укидања права стварне службености поднета је 22.04.2014. године, а вредност предмета спора означена у тужби износи 10.000,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић